

ФУНКЦІОНАЛ. РІВНЯННЯ ЕЙЛЕРА ТА ЙОГО ЗАГАЛЬНЕННЯ

Поняття функціонала. Необхідна умова екстремуму

Нехай дано деякий клас M функцій $y(x)$. Якщо кожній функції $y(x) \in M$ згідно з деяким законом поставлено у відповідність визначене число J , то кажуть, що у класі M визначено функціонал J та пишуть $J = J[y(x)]$.

Клас функцій, на якому визначено функціонал $J[y(x)]$ називається *областю визначення функціонала*.

Варіацією δy аргументу $y(x)$ функціонала $J[y(x)]$ називається різниця $\delta y = y(x) - y_0(x)$, де $y(x)$ змінюється довільно у деякому класі функцій.

Якщо приріст функціонала

$$\Delta J = J[y(x) + \delta y] - J[y(x)]$$

можна представити у вигляді

$$\Delta J = L[y(x), \delta y] + \beta(y(x), \delta y) \max|\delta y|,$$

де $L[y(x), \delta y]$ – лінійний відносно δy функціонал, $\max|\delta y|$ – максимальне значення $|\delta y|$ і $\beta(y(x), \delta y) \rightarrow 0$ при $\max|\delta y| \rightarrow 0$, то лінійна відносно δy частина приросту функціонала, тобто $L[y(x), \delta y]$, називається *варіацією функціонала* і позначається δJ .

Теорема (необхідна умова екстремуму). Якщо функціонал $J[y(x)]$, що має варіацію, досягає максимуму або мінімуму при $y = y_0(x)$, де $y(x)$ – внутрішня точка області визначення функціонала, то при $y = y_0(x)$ $\delta J = 0$.

Основна лема варіаційного числення. Якщо для кожної неперервної функції $\eta(x)$

$$\int_{x_0}^{x_1} \Phi(x) \eta(x) dx = 0,$$

де функція $\Phi(x)$ є неперервною на відрізку $[x_0, x_1]$, то $\Phi(x) \equiv 0$ на цьому відрізку.

Рівняння Ейлера

Найпростіша задача варіаційного числення (задача Лагранжа на множині функцій із закріпленими кінцями) – це задача визначення екстремуму функціонала

$$J[y(x)] = \int_{x_0}^{x_1} F(x, y, y') dx \rightarrow \text{extr} \quad (1.1)$$

на множині функцій з простору $C_1[x_0, x_1]$ неперервно диференційовних функцій на відрізку $[x_0, x_1]$, що задовольняють граничні умови

$$y(x_0) = y_0, \quad y(x_1) = y_1. \quad (1.2)$$

Вважається, що функція $F(x, y, y')$ є тричі диференційовною.

Теорема (про необхідну умову екстремуму в найпростішій задачі класичного варіаційного числення). Нехай функція $y(x) \in C_1[x_0, x_1]$ – розв'язок задачі (1.1), (1.2). Тоді вона задовольняє рівняння

$$F_y(x, y, y') - \frac{d}{dx} F_{y'}(x, y, y') = 0. \quad (1.3)$$

Рівняння (1.3) називається *рівнянням Ейлера*. Допустима функція, яка задовольняє це рівняння, називається *екстремаллю*.

Рівняння Ейлера можна подати у вигляді

$$y''(x) F_{y''}(x, y, y') + y'(x) F_{yy'}(x, y, y') + F_{xy'}(x, y, y') - F_y(x, y, y') = 0, \quad (1.4)$$
$$F_{y'y'}(x, y, y') \neq 0.$$

Це диференціальне рівняння другого порядку відносно шуканої функції $y(x)$. Його загальний розв'язок залежить від двох невідомих констант. Ці константи визначають, використовуючи граничні умови (1.2).

Інтеграли рівняння Ейлера.

1. Функція F не залежить від y' : $F(x, y, y') = F(x, y)$.

Рівняння Ейлера має вигляд

$$F_y(x, y) = 0. \quad (1.5)$$

Це взагалі не диференціальне рівняння. Розв'язки рівняння не містять невідомих констант і можуть не проходити через граничні точки $(x_0, y_0), (x_1, y_1)$. Лише тоді, коли розв'язок рівняння проходить через ці точки, існує функція, що може давати екстремум функціонала.

2. Функція F лінійно залежить від y' :

$$F(x, y, y') = M(x, y) + N(x, y)y'.$$

Рівняння Ейлера має вигляд

$$\frac{\partial M}{\partial y} - \frac{\partial N}{\partial x} = 0. \quad (1.6)$$

Це також не диференціальне рівняння і в загальному випадку його розв'язки не задовольняють граничні умови. Якщо ж $\frac{\partial M}{\partial y} - \frac{\partial N}{\partial x} \equiv 0$, то $M(x, y)dx + N(x, y)dy$ є точним диференціалом і функціонал

$$J[y(x)] = \int_{x_0}^{x_1} F(x, y, y') dx = \int_{(x_0, y_0)}^{(x_1, y_1)} (M(x, y)dx + N(x, y)dy)$$

не залежить від шляху інтегрування. Тоді варіаційна задача не має сенсу.

3. Функція F залежить лише від y' : $F(x, y, y') = F(y')$.

Рівняння Ейлера має вигляд

$$F_{y'y'}(x, y, y') \cdot y'' = 0. \quad (1.7)$$

Розв'язками такого рівняння будуть лише функції $y(x) = C_1x + C_2$. Тому екстремалами задачі будуть лише прямі лінії.

4. Функція F залежить лише від x, y' : $F(x, y, y') = F(x, y')$.

Рівняння Ейлера має вигляд

$$\frac{d}{dx} F_{y'}(x, y') = 0 \text{ або } F_{y'}(x, y') = C, \quad (1.8)$$

де C – довільна стала. Це рівняння є диференціальним рівнянням першого порядку. Інтегруючи його, знаходять екстремалі задачі.

5. Функція F залежить лише від y, y' : $F(x, y, y') = F(y, y')$.

У цьому разі рівняння Ейлера має перший інтеграл

$$F(y, y') - y' \cdot F_{y'}(y, y') = C, \quad (1.9)$$

де C – довільна стала.

Щоб переконатися у цьому, обчислюється

$$\frac{d}{dx} (F - y' \cdot F_{y'}) = y' \cdot \left(F_y - \frac{d}{dx} F_{y'} \right) = 0.$$

Функціонали, що залежать від n функцій однієї змінної

Розглядається задача дослідження на екстремум функціонала

$$J[y_1, y_2, \dots, y_n] = \int_{x_0}^{x_1} F(x, y_1, y_2, \dots, y_n, y_1', y_2', \dots, y_n') dx \rightarrow \text{extr} \quad (1.10)$$

при граничних умовах вигляду

$$y_k(x_0) = y_{k0}, \quad y_k(x_1) = y_{k1}, \quad k = \overline{1, n}, \quad (1.11)$$

де $y_k(x)$, $k = \overline{1, n}$ – функції з простору $C_1[x_0, x_1]$ неперервно диференційовних функцій на відрізку $[x_0, x_1]$. Вважається, що функція F неперервна і має неперервні частинні похідні першого порядку по всіх $2n + 1$ аргументах.

Теорема. Нехай функції $y_k(x)$, $k = \overline{1, n}$ дають екстремум задачі (1.10), (1.11). Тоді вони задовольняють систему рівнянь Ейлера:

$$F_{y_k} - \frac{d}{dx} F_{y'_k} = 0 \quad (k = \overline{1, n}). \quad (1.12)$$

Функціонали, що залежать від похідних вищого порядку
Розглядається задача дослідження на екстремум функціонала

$$J[y(x)] = \int_{x_0}^{x_1} F(x, y(x), y'(x), \dots, y^{(n)}(x)) dx \rightarrow \text{extr}; \quad (1.13)$$

$$y^{(k)}(x_0) = y_0^{(k)}, \quad y^{(k)}(x_1) = y_1^{(k)}, \quad k = \overline{0, n-1} \quad (1.14)$$

у просторі $C_n[x_0, x_1]$ n раз неперервно диференційовних функцій. Вважається, що функція $F(x, y, y', \dots, y^{(n)})$ має неперервні частинні похідні першого порядку по всіх аргументах.

Теорема. Нехай функція $y(x) \in C_n[x_0, x_1]$ дає екстремум функціонала задачі (1.13), (1.14). Тоді вона задовольняє рівняння Ейлера-Пуассона

$$F_y - \frac{d}{dx} F_{y'} + \frac{d^2}{dx^2} F_{y''} - \dots + (-1)^n \frac{d^n}{dx^n} F_{y^{(n)}} = 0. \quad (1.15)$$

Функціонали, що залежать від функцій багатьох змінних

Нехай D – замкнута обмежена область у просторі R^2 з гладкою мережею Γ . Досліджується на екстремум функціонал

$$J[z(x, y)] = \iint_D F\left(x, y, z, \frac{\partial z}{\partial x}, \frac{\partial z}{\partial y}\right) dx dy \rightarrow \text{extr} \quad (1.16)$$

у класі допустимих функцій з простору $C_1(D)$ один раз неперервно диференційовних по всіх змінних функцій $z(x, y)$, що набувають на границі Γ області D заданих значень

$$z(x, y) = v(x, y), \quad (x, y) \in \Gamma, \quad (1.17)$$

де F є тричі диференційовною функцією своїх аргументів. Шукається функція $z = z(x, y)$, яка є неперервною разом із своїми похідними включно до другого порядку в області D , приймає на границі Γ області D задані значення і дає екстремум функціонала (1.16).

Теорема. Нехай $z = z(x, y)$ – розв'язок екстремальної задачі (1.16), (1.17). Тоді функція $z = z(x, y)$ задовольняє рівняння Ейлера-Остроградського

$$F_z - \frac{\partial}{\partial x} \{F_p\} - \frac{\partial}{\partial y} \{F_q\} = 0 \quad (1.18)$$

з граничними умовами (1.17), де

$$\frac{\partial}{\partial x} \{F_p\} = F_{px} + F_{pz} \frac{\partial z}{\partial x} + F_{pp} \frac{\partial p}{\partial x} + F_{pq} \frac{\partial q}{\partial x}, \quad \frac{\partial}{\partial y} \{F_q\} = F_{qy} + F_{qz} \frac{\partial z}{\partial y} + F_{qp} \frac{\partial p}{\partial y} + F_{qq} \frac{\partial q}{\partial y} \quad (1.20)$$

є повні частинні похідні по x і y відповідно. Тут для скорочення позначено $\frac{\partial z}{\partial x} = p$, $\frac{\partial z}{\partial y} = q$.

Рівняння (1.18) є рівнянням другого порядку в частинних похідних.

ВАРІАЦІЙНІ ЗАДАЧІ НА МНОЖИНІ ФУНКЦІЙ З РУХОМИМИ ГРАНИЦЯМИ

Найпростіша задача з рухомими границями

Нехай $F = F(x, y, y')$ є тричі диференційовною функцією своїх аргументів і нехай у площині xOy задано дві криві

$$y = \varphi(x) \quad \text{і} \quad y = \psi(x) \quad (2.1)$$

де $\varphi(x) \in C_1[a, b]$ і $\psi(x) \in C_1[a, b]$.

Розглядається функціонал

$$J[y(x)] = \int_{x_0}^{x_1} F(x, y, y') dx \rightarrow extr, \quad (2.2)$$

що є визначеним на гладких кривих $y = y(x)$, кінці яких $A(x_0, y_0)$ і $B(x_1, y_1)$ лежать на заданих лініях (2.1), так що $y_0 = \varphi(x_0)$, $y_1 = \psi(x_1)$. Потрібно знайти екстремум функціонала (2.2).

Теорема. Нехай крива $y = y(x)$ дає екстремум функціонала (2.2) серед усіх кривих класу C_1 , що з'єднують дві довільні точки двох вказаних кривих $y = \varphi(x)$, $y = \psi(x)$. Тоді крива $y(x)$ є екстремаллю та в кінцях $A(x_0, y_0)$ і $B(x_1, y_1)$ кривої $y(x)$ виконуються умови *трансверсальності*

$$\left[F + (\varphi' - y')F_{y'} \right] \Big|_{x=x_0} = 0, \quad \left[F + (\psi' - y')F_{y'} \right] \Big|_{x=x_1} = 0. \quad (2.3)$$

Таким чином, для розв'язування найпростішої задачі з рухомими границями треба:

1) Записати та розв'язати відповідне рівняння Ейлера. У результаті отримують сім'ю екстремалей $y = f(x, C_1, C_2)$, яка залежить від двох параметрів C_1 і C_2 .

2) Із умов трансверсальності (2.3) та із рівнянь

$$\begin{aligned} f(x_0, C_1, C_2) &= \varphi(x_0), \\ f(x_1, C_1, C_2) &= \psi(x_1) \end{aligned} \quad (2.4)$$

визначити сталі C_1, C_2, x_0, x_1 .

3) Обчислити екстремум функціонала (2.2).

Зауваження. 1. Якщо гранична точка (x_1, y_1) рухається по вертикальній прямій $x = x_1$, то умова *трансверсальності* має вигляд

$$F_{y'} \Big|_{x=x_1} = 0. \quad (2.5)$$

2. Якщо гранична точка (x_1, y_1) рухається по горизонтальній прямій $y = y_1$, то умова *трансверсальності* має вигляд

$$\left[F - y'F_{y'} \right] \Big|_{x=x_1} = 0. \quad (2.6)$$

Задача з рухомими границями для функціоналів вигляду

$$J[y, z] = \int_{x_0}^{x_1} F(x, y, z, y', z') dx.$$

При дослідженні на екстремум функціонала

$$J[y, z] = \int_{x_0}^{x_1} F(x, y, z, y', z') dx \rightarrow extr \quad (2.7)$$

вважається, що хоча б одна із граничних точок $A(x_0, y_0, z_0)$ або $B(x_1, y_1, z_1)$ рухається по вказаній кривій, а друга є закріпленою (або обидві граничні точки є рухомими).

Наслідок 1. Нехай крива $\begin{cases} y = y(x), \\ z = z(x) \end{cases}$ дає екстремум функціонала (2.7) у трьохвимірному просторі, коли точка $A(x_0, y_0, z_0)$ рухається по кривій

$$\begin{cases} y = \varphi_0(x), \\ z = \psi_0(x), \end{cases} \quad (2.8)$$

а точка $B(x_1, y_1, z_1)$ – по кривій

$$\begin{cases} y = \varphi_1(x), \\ z = \psi_1(x). \end{cases} \quad (2.9)$$

Тоді функції $y = y(x)$, $z = z(x)$ задовольняють систему рівнянь Ейлера

$$\begin{cases} F_y - \frac{d}{dx} F_{y'} = 0, \\ F_z - \frac{d}{dx} F_{z'} = 0 \end{cases} \quad (2.10)$$

та умови трансверсальності

$$\left[F + (\varphi'_k - y')F_{y'} + (\psi'_k - z')F_{z'} \right] \Big|_{x=x_k} = 0, \quad k=0,1. \quad (2.11)$$

Умови трансверсальності (2.11) разом з рівняннями (2.8), (2.9) дозволяють визначити довільні сталі у загальному розв'язку системи рівнянь Ейлера.

Наслідок 2. Нехай крива $\begin{cases} y = y(x), \\ z = z(x) \end{cases}$ дає екстремум функціонала (2.7) у трьохвимірному

просторі, коли точка $A(x_0, y_0, z_0)$ рухається по поверхні $z = \varphi_0(x, y)$, а точка $B(x_1, y_1, z_1)$ – по поверхні $z = \varphi_1(x, y)$. Тоді функції $y = y(x)$, $z = z(x)$ задовольняють систему рівнянь Ейлера (2.10) та умови трансверсальності

$$\left[F - y'F_{y'} + (\varphi'_{kx} - z')F_{z'} \right] \Big|_{x=x_k} = 0, \quad \left[F_{y'} + F_{z'}\varphi'_{ky} \right] \Big|_{x=x_k} = 0, \quad k=0,1.$$

(2.12)

Умови (2.12) разом із рівняннями $z = \varphi_0(x, y)$, $z = \varphi_1(x, y)$ дають можливість визначити довільні сталі у загальному розв'язку системи рівнянь Ейлера.